

Føroyar og útheimurin

Føroyar er pinkulítið oyggjaland, sum hevur megnað at byggja upp eina fiskivinnu, sum er millum heimsins fremstu.

Føroyskir fiskimenn hava fiskað víðað í AtlantsHAVI — frá Svalbard fyrri norðan til Guyana í Suðurameriku og Guinea í Afrika fyrri sunnan.

Fyrst og fremst hava vit roynt at finna nýggjar fiskileiðir, sum skulu avloysa tær, ið vit hava mist heima og burturi.

Henda nýggja tíðin krevur, at vit dug at umstillast okkum.

Vit mugu troyta nýggj fiskasløg og nýggjar fiskileiðir. Vit vita ikki frammanundan, um hetta gevur úrslit.

Í fleiri førum hevur royndin at taka við nýggju tíðini givið vánaligt úrslit. Royndarveiða við suðuramerikonsku strondina og við vesturafrikansku strondina gav ikki úrslit.

Kanska her kundi verið tilrættalagt betur. Men hann, eingi vágar, hann einki vinnur.

Í dag eru føroyingar farnir at leita enn longur burtur til lond sum India og Japan.

Við einum nútímans fiskiflota og know how á hesum øki kunnu vit gera stórt gagn í menningarlondunum.

Eisini hava vit møguleika at fáa okkurt burtur úr sjálvri. T.d. útflutning av førum, sum verða gjørdar í Føroyum.

Tvey projekt eru í gongd í lötuni. Tey eru enn í síni byrjan. Eitt fiskavirki skal byggjast í afrikanska landinum Senegal og ein bátaverksmiðja skal gerast í India.

Samstundis, sum vit leita burt í onnur lond fyrri at lata av okkara royndum og vitan — so hava vit eisini eyguni eftir londum, sum eru komin longur enn vit — innan menning av fiskivinnuni.

Eitt teirra er Japan.

Vit hava hópin at læra av teimum evnariku og dugnaligu japanesarunum, og vit hava tá eisini okkurt at lata teimum — dygdargóða fiskivøru. Japanarum tørva proteinir, so teir eru sera hugaðir fyrri einum samhandli við eitt lítið land sum Føroyar.

Samanumtikið kann sigast — um royndir føroyinga at stuðla fiskivinnuni í menningarlondum og at fáa innlit í fiskivinnuna í meiri framkomnum londum og koma á marknaðin har við okkara fiskavørum — at hetta er byrjanin til eina nýggja tíð í føroyskari vinnusøgu.

Sjónarringurin víðkast, og vit eru so smátt við at gerast ein partur av teirri stóru verð, sum annars hevur verið ókend fyrri okkum — og vit fyrri henni.

Endamálið má vera at geva hjálp til sjálvhjálp og fáa í lag samhandil, sum kann gagna báðum partum.

Um tað fer at eydnast at liva upp til hetta endamál, kunnu vit bert gera okkum gitingar um í dag.

Men trúgva vit upp á tað, so gera vit okkara til, at tað kann fara at eydnast.

jan

Føroyingar í India!

Eitt stig víðari!

Indarar skulu nú fiska við føroyskum snellum

Tríggir føroyskir bátar úr plastfipuri eru í India

Í næstu viku skulu indiskir fiskimenn fyrri fyrstu ferð í søguni fiska við føroyskum hondsneillum. Hetta er liður í tí samarbeiði, sum kom í lag fyrri einum ári síðani millum indisku landspartastjórnina í Tamil Nadu og Marinplast í Kaldbak.

Mikudagin fór Guttormur Djurhuus, stjóri á Marinplast av landinum. Leiðin gongur til indiska statin Tamil Nadu, har indiskir fiskimenn í spenningi bíða eftir honum. Við sær sum víðføri í flogfarinum hevur Guttormur tvær vanligar hondsneillum sum eru gjørdar á verkstaðnum hjá J. K. Joensen í Miðvági.

Harumframt hevur

hann ymsar dergur við sær. Ætlanin er at royna henda fiskireiðskapin í Bengalsku vikini. Fyrr í ár komu tríggir bátar frá Marinplast til India. Teir hava síðani verið royndir av fiskimonnum har, sum eru sera væl nøgdir við bátarnar, ið nú møguliga skulu avloysa primitivu og útholaðu vigbulabátarnar.

Fylgt við frá byrjan

Tíðindablaðið Sosialurin, sum hevur verið so heppið at kunna fylgja hesum spennandi arbeiðinum frá byrjan, tosaði við guttorm Djurhuus, áðrenn hann fór avstað til India.

Men fyrst eitt sindur um forsøguna. Tað var á fiskivinnuframsýningini í Aberdeen í fjør, at báturin hjá Marinplast varð »Upp-

dagaður«.

Føroyski básurin á framsýningini var snildsliga uppsettur — við tveimum konteynarum. Omaná konteynarunum stóð ein plastbátur hjá Marinplast.

A framsýningini var avgjørt at lata nýfødde enska prinsinum bátin í dópsgávu. Henda heldur sjáldsama avgerðin fekk mong eygu at venda sær móti føroyska básinum. Tíðindafólk o.o. tustu til júst føroyska básin fyrri at siggja bátin.

India uppdagaði bátin

Teirra millum var ein stillfórur indari. Hann starvaðist í EEC fyrri indisku stjórnini í New Dehli. Uppgávan hansara var m.a. at finna eitt bátaslag, sum

hóskaði til indiskar fiskimenn, ið veiða framvið strondini í Bengalsku Vikini.

Hesir fiskimenn hava í øldir fiskað við tí sama primitiva farinum. Einum útholaðum vigabuli. Hesin báturin hevur forðað fyrri menning av fiskivinnuni, og hon hevur tí staðið í stað.

Tá indarin bar eyga við bátin hjá Marinplast vendi hann sær beinanvegin til Guttorm Djurhuus. Og soleiðis byrjaði eitt samarbeiði, sum í dag hevur fingið fólk, sum arbeiða við at hjálpa menningarlondum, at fylgja við við stórum spenningi.

Indarin segði alt fyrri eitt stjórnini í New Dehli frá, at hann møguliga hevði funnið rætta bátin. Boð komu til hansara, at hann beinanvegin skuldi

Tað, sum er avgerandi fyrri indisku fiskimenninar, er, at føroyski báturin er lættur at hava við at gera. Lætt er eisini at seta ein páhengara í bátin